

belserne for Kvindens politiske og sociale Ligeberrettigelse med Manden fra det idéelle saavel som fra det praktiske Standpunkt, med Hjærtets og Forstandens Røst, staa vi ved vor Opgaves]Maal. Vi haaber ikke omsonst at have paapeget de Farer, som truer os og kommende Slægter og er overbeviste om, at mange ædle Hjærter samstemmer med os. Vi ser ved disse Bestræbelser Gennemførelse et af Menneskehedens højeste Goder — Familjelykken — truet; vi frygter, at den ulige Kappelstrid mellem Mand og Kvinde skal stille Kønnene fjendtlig overfor hinanden uden at lette nogen af dem Kampen for Tilværelsen; vi ængstes for Børnene, som udvikler sig lykkeligt under den moderlige Kærligheds og Omhus Beskyttelse, og tror vi ved disse Bestræbelser at kunne svare med et afgørende Nej paa det ovenfor stillede Spørgsmaal: »Om de to Køns Ligeberrettigelse vil bidrage til Menneskehedens Vel.«

Maaske er det lykkedes os at indvirke overbevisende paa Folk af modsatte Meninger. Mange lader sig rive med af Tidens Strøm uden nøjere at komme til Bunds i det Spørgsmaal, som den bringer frem. Saaledes gives der Døgn-Slagord som gaa fra Mund til Mund, som epidemisk udbreder sig videre og ogsaa sætter sig fast i de intelligenteste Hoveder. Men Ensidighed kan gøre megen Skade; er det psykiske Øje kortsynet, er dets Bedømmelse mindre træffende.

Sand Hengivelse og opofrende Kærlighed, Tilfredshed og Sans for Huslighed hos Kvinden vil gøre Hjemmet lykkeligere, og endelig vil en god Opdragelse af Børnene, i hvis Sind stræng Pligtfølelse fra den tidligste Barndom maa indpræntes, berettiger os til det Haab, at kommende Slægter ikke vil stræbe efter Forbedring af sociale Forhold ad falske Baner. Vi maa holde fast ved det skønneste og højeste, vi Kvinder besidde: vort Kald som Hustru og Moder, og søge at vinde andre for vor Overbevisning.

I denne Betydning kan enhver ligetænkende Kvinde bidrage paa den ædleste og bedste Maade til Kvindespørgsmaalets Løsning.

Adele Crepaz' Piece er et Ord i yderste Tid; den er til at faa Forstand af for ethvert Hjem, og den fortjener at blive læst og taget til Følge.

Johanne Overgaard.

Vi har med Glæde givet Plads i vort Tidsskrift for de Tanker og Meninger, som er komne til Orde i ovenstaaende lille Artikel. Netop fordi den *Grundanskuelse*, hvorpaa de bygger, er dettes Tendens saa absolut modsat, mener vi, det kan være ganvligt for Venner af Kvindesagen — ikke at gøre sig bekendt med den, for den er jo gammel og gængs og